

[Skatteministeren]

lovforslag nr. L 35 og L 36 anfører som det væsentlige. Netop ved, at der er givet adgang til opsparing af overskud inden for virksomhedsordningen, kan den erhvervsdrivende konsolidere virksomheden, og senere års underskud kan modregnes i det opsparede overskud. Her til kommer, at der er adgang til modregning af virksomhedens underskud i anden skattepligtig indkomst hos den erhvervsdrivende eller dennes ægtefælle. Herved opnår vi faktisk, at underskud i næsten alle tilfælde medfører en umiddelbar skattebesparelse.

Mod forslaget om tilbageførsel af underskud kunne man måske også indvende, at der ingen garanti er for, at en adgang til tilbageførsel af underskud vil komme det aktive erhvervsliv til gode. Den støtte, som er foreslået, kunne man frygte ville gå til selskaber eller personligt ejede virksomheder, der allerede er ophørt, og som ikke kan hjælpes i gang igen ved hjælp af skatetilbagebetalingen. I den nuværende økonomiske situation må man derfor nok nøjere overveje, om dette forslag også er den bedste anvendelse af de midler, der eventuelt måtte være til rådighed for erhvervsskattelettelser.

På den baggrund kan regeringen ikke anbefale lovforslagene nr. L 35 og nr. L 36, selv om vi – og det vil jeg gerne gentage – har stor forståelse for baggrunden for forslagene. Regeringen er godt tilfreds med den udvidelse af virksomhedernes mulighed for resultat, udjævning og konsolidering, der er gennemført ved vedtagelsen af virksomhedsordningen, som er et meget væsentligt led i skattereformen.

Erling Christensen (S):

Der er tre lovforslag, der skal behandles under ét. For at lette mig selv har jeg valgt at give nogle enkelte kommentarer til de enkelte lovforslag og konkludere til slut.

Fremskridtspartiet mener med hensyn til lovforslag nr. L 34, at tredje gang bliver lykkens gang for dets lovforslag. Det håber jeg bestemt ikke. For med virkning fra indkomståret 1975 blev § 28 indføjet i ligningsloven. Hensigten var klar: Man ville forhindre folk med et stort privatforbrug i at skaffe sig nul kroner i skattepligtig indtægt.

Vi er stadig i Socialdemokratiet glade for, at § 28 blev indføjet i ligningsloven. Jeg kan til skatteministeren sige, at der nok ikke er det brede ønske om at fjerne § 28 i ligningsloven og

dermed denne aftale i skattereformen – den fastholder vi altså også på det punkt.

Fremskridtspartiet påstår i sine bemærkninger til lovforslaget, at reglen nu har virket elendig og vilkårligt gennem de sidste 12 år. Det er ikke min opfattelse. Lokale ligningskommissioner og skatteforvaltninger har nu ikke længere – efter de oplysninger, som jeg har fået – særlig store administrative problemer i forhold til § 28. Det grunder sig på de mange års erfaring og på, at skatteydernes revisorhjælpere er blevet dygtigere, og der er derfor nu kun få og små problemer i forhold til § 28 i ligningsloven.

Med hensyn til lovforslag nr. L 35 er det rigtigt, som forslagsstillerne siger i bemærkningerne til lovforslaget, at der i indkomstårene 1981 og 1982 har været en begrænset ordning for opgørelse af negativ indkomstskat. Men hr. Glistrup ved jo også godt, at lovgivningen om negativ indkomstskat dengang indgik i en større helhed, og det var særligt med henblik på de problemer, landbruget havde dengang.

Fremskridtspartiet mener nu, at den negative indkomstskat skal gælde alle skatteydere. Man forestiller sig endog, at forslaget vil kunne erstatte lovforslaget om en høstabsordning for landbruget. Det er ikke vores opfattelse i Socialdemokratiet. Erfaringen med administrationen af tidligere love om negativ indkomst fortæller ikke mig, at vi igen og så helt generelt skal indføre en sådan ordning.

Med hensyn til lovforslag nr. L 36 kan jeg sige, at uanset om det er 5., 6. eller 7. gang, Folketinget skal tage stilling til det lovforslag, kan jeg blot henvise til, hvad socialdemokratiske ordførere tidligere har sagt.

Så vil jeg dog godt uden at gå ind i skattek tekniske ovevejelser sige, at dette lovforslags eventuelle vedtagelse vil betyde store administrative vanskeligheder for alle skatteforvaltninger og dermed behov for at ansætte mange flere mennesker, og det er ikke det, jeg har opfattet er Fremskridtspartiets politik.

Lovforslagets bemærkninger om, at tilbageførsel af underskud også skal have indflydelse på socialindkomsten i de pågældende år, vil få tilsvarende personalemæssige konsekvenser for alle socialforvaltninger i hele landet. Den, der vil påstå det modsatte, taler uden viden om lokale kommunale forhold og vilkår.

Jeg vil gerne citere fra Fremskridtspartiets bemærkninger til lovforslaget: »Det er fløjten-